

[Ragnhild Andersen.]

ansøgningsblanketter, der skal gennemgås og beregnes af administrationen, for at man kan finde frem til, hvad disse mennesker kan få i folkepension, og mange af dem får i virkeligheden hverken mere eller mindre, end de hidtil har fået.

Jeg tillader mig derfor at stille det spørgsmål til den højtærede minister, om man dog ikke kan gøre det noget enklere såvel for almindelige mennesker som for administrationen, og om man dog ikke kan sørge for, at ændringer, der er nødvendige — hvad denne er, det kan jeg vel se — vedtages i ordentlig tid, så man ved, hvad man har at rette sig efter. Jeg er sikker på, at det ville blive hilst med tilfredshed såvel af almindelige mennesker som af administrationen, om lovene blev vedtaget i ordentlig tid og lavet, så de var lettere tilgængelige.

Socialministeren (Bomholt): Det er jo en formel ændring, en konsekvensændring, der her foreligger, og jeg takker for den enstemmige tilslutning til den.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om kreditforeninger.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2389, fremsættelsen i tidenden sp. 3821).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Carl Petersen: Landbrugets kredit- og låneforhold har i de sidste år været genstand for mange diskussioner ikke mindst på det mindre landbrugs generalforsamlinger og møder. At dette spørgsmål har været så aktuelt, må vel tilskrives vanskeligheden ved at skaffe den nødvendige kapital ved generationsskifter og vel også til en vis grad kapital til finansiering af den stærke maskinisering, som landbruget har været inde i i årene efter krigen.

For at få disse vanskelige spørgsmål belyst og om muligt finde nye veje og imd-

ler blev der som bekendt nedsat en kommission, som har afgivet et par betænkninger. Man kan vist ikke påstå, at kommissionen fandt nye veje og midler, for det gik ret hurtigt op for de af kommissionens medlemmer, som ikke vidste det før, at der er 2 fundamentale ting at tage hensyn til, når man taler om ændringer vedrørende realkredit. For det første, at der må være midler til rådighed, således at der er noget at låne ud af. For det andet, at det, når det drejer sig om at skaffe midler ved salg af obligationer, er papirets sikkerhed og rentens højde, der bestemmer obligationens kurs. De nuværende vanskeligheder må altså have andre årsager, og det er vel ikke mærkeligt, at man rettede blikket mod de bestående kreditinstitutioner, kreditforeningerne og hypotekforeningerne med spørgsmål til dem om, hvorvidt de havde været for karrige ved udmålingen af lån, om de havde været for forsigtige. Det værdifulde ved denne kommissions arbejde var ikke, at der blev fundet nye veje, men at det gennem de mange møder og diskussioner blev klart for de fleste — vist for alle — at vort realkreditsystem udmærket kan anvendes; forudsætningen er blot at det anvendes på den rigtige måde. Der viste sig nemlig det glædelige ved de oplysninger og det materiale, kommissionen fik, at det samlede landbrugs værdier ikke er belånt ret højt, men det betyder selvfølgelig ikke, at der ikke findes mange landmænd, der har vanskelige økonomiske vilkår at leve under. Sådan har det altid været, sådan er det også nu, og sådan vil det altid blive fremefter, tror jeg. Årsagerne hertil kan være mange, men en af de væsentlige vanskeligheder er vel nok, at når man er ude på markedet og vil købe ejendomme, vil man købe flere værdier, end ens egen kapital i virkeligheden er afpasset efter. Derfor er det ganske naturligt, at disse mennesker spejder efter nye lånemuligheder. Jeg kan i denne forbindelse ikke lade være at gøre opmærksom på, at nu er der jo andre muligheder end lige netop dem, der har forbindelse med kreditforeninger, hvis der da er en vis solidaritet inden for landbruget som sådant, hvilket vil sige, at man vil være med til at udbygge de bestående låneforeninger, for det mindre landbrugs vedkommende de såkaldte indkøbsforeninger;